

Folkeskolen død og begravet om 10 år?

Af Erik Schmidt

”Ny virkelighed rammer Odenses børn”, hedder en artikel i Fyens Stiftstidende (30. 6. 2011). Artiklen handler om kommunens planer om at spare 61 mio. kr. på børn- og ungeområdet - blandt andet på folkeskolen. Klassekvotienten skal sættes op på trods af, at rådmand Stina Willumsens parti i valgkampen har annonceret et løfte om højst 24 elever i hver klasse. Der bliver desuden færre undervisningstimer til eleverne. Pædagogisk Mediecenter, der har ydet vigtig hjælp til it-indsatsen på skolerne skal efter ”Budgetforslag 2012” nedlægges, og nu skal de tekniske servicemedarbejdere alligevel og på trods af massiv modstand have fjernet deres tilknytningsforhold til den enkelte skole, så de skal rekvireres inde fra byen, når der eksempelvis skal stilles op til et arrangement eller fjernes graffiti i en håndvendning.

I horisonten venter desuden kommunens ”hemmelige” plan om at ændre skolens dagligdag for elever fra 0.-6. kl., så eleverne først møder i skole kl. 9.00 og en del af undervisningen henlægges til kl. 13.00-15.00. Forældre må være opmærksomme her! Der er tale om en skæbnesvanger skrivebordsplan, som af besparelseshensyn vil konvertere den bedste undervisningstid til pasning og fritid og indføre et lemfældigt mix mellem fritidspædagogik og skolepædagogik. Med denne såkaldte ”9-15 model” bliver der tale om den største forandring af børneskolens dagligdag i 200 år. Statusforringelsen og nedprioriteringen af undervisningen og den svigtende veneration for folkeskolens ide og opgave, er udtryk for et skolepolitisk kaos, som efterhånden er blevet en kronisk tilstand.

Ugebrevet Mandag Morgen har netop publiceret en folkeskoleanalyse, der beskriver udviklingen. Konklusionen er: *”Folkeskolen er død og begravet om 10 år. Profilskoler, frikommuneforsøg og dispensationsbølge er ved at undergrave det 200 år gamle idegrundlag. Faglighedsfokus og testkultur eroderer folkeskolens almendannende formål.”*

Det er intet mindre, der er på spil: folkeskolens overlevelse som fælleskulturens vigtigste institution. Og Odenses leverer gennem ubærlige besparelser og vidtløftige skrivebordsplaner skinger musik til den sidste dans.

Erik Schmidt er lærer og medlem af ledelsen i den pædagogiske tænketank SOPHIA